23/07/2019

Η Μονή της Παναγίας Φανερωμένης με την θαυματουργή εικόνα στην Κομοτηνή

/ Ιερές Μονές

Με κάθε μέσο σπεύδουν – με αφορμή τα εννιάμερα της Παναγίας – στη Μονή Βαθυρρύακος, που βρίσκεται δεκαπέντε χιλιόμετρα έξω από την Κομοτηνή, στην παλιά εθνική οδό Κομοτηνής – Ξάνθης, για να προσκυνήσουν την θαυματουργή εικόνα που στην επιφάνειά της απεικονίζεται η Παναγία Βρεφοκρατούσα ή κατ' άλλους Γλυκοφιλούσα και βρέθηκε σε σημείο που σήμερα βρίσκεται ο αμπελουργικός σταθμός, στο λεγόμενο «Κιρ Τσιφλίκ».

Άνθρωποι κάθε ηλικίας από την Ροδόπη, την Ξάνθη και από πολλά μέρη της βόρειας Ελλάδας, ακόμα και κάποιοι μουσουλμάνοι, προσέρχονται από τις 21 έως τις 23 Αυγούστου κάθε χρόνο για να προσκυνήσουν τη Χάρη της. Εντύπωση προκαλεί, πάντως, η επιλογή πολλών πιστών να διανύσουν την απόσταση που χωρίζει την Κομοτηνή και τους γύρω οικισμούς μέχρι την Μονή με τα πόδια, εκπληρώνοντας με αυτόν τον τρόπο κάποιο τάμα τους.

Η πεζοπορία ξεκινά τα ξημερώματα της 21ης, της 22ας ή της 23ης Αυγούστου και η απόσταση καλύπτεται συνήθως σε τρεις ως τέσσερις ώρες, ώστε οι πιστοί να είναι στην ώρα τους για τη θεία λειτουργία στη Μονή.

Το Μοναστήρι της Παναγίας Φανερωμένης, γνωστή στους ντόπιους ως «Φατήριακα» είναι ένα από τα λίγα μοναστήρια που συναντά κανείς στη Θράκη και αποτελεί τόπο συνάντησης των απανταχού Θρακών την ημέρα της γιορτής της, που αποτελεί τη μεγαλύτερη γιορτή της περιοχής και πραγματοποιείται στις 23

Αυγούστου.

Το «Κιρ Τσιφλίκ»
Σύμφωνα με τα υπάρχοντα ιστορικά στοιχεία και τις παραδόσεις «η Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος» βρίσκεται στην ομώνυμη περιοχή Παναγία Βαθυρρύακος. Αυτό κατά τις γραπτές μαρτυρίες βυζαντινών ιστορικών και χρονογράφων ήταν το όνομα της ευρύτερης περιοχής. Παναγία ονομάζονταν όλο το πεδινό άνοιγμα όπου κατά την περίοδο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας υπήρξαν και συνέβησαν πάρα πολλά πολεμικά γεγονότα.

Το «Κιρ Τσιφλίκ» ήταν τμήμα της ευρύτερης περιοχής Βαθυρρύακος ή Φατήργιακα. Εμφανίστηκε στον Οθωμανό τσιφλικά ιδιοκτήτη του συγκεκριμένου τσιφλικιού Αμέτ Εφέντη Μποσνάκογλου, ο οποίος επί τρεις νύχτες έβλεπε θεσπέσιο φωτεινό όραμα. Έσκαψε τη γη και βρήκε την εικόνα. Μάλιστα ο ίδιος αφιέρωσε τμήμα του τσιφλικιού εις την τοπική εκκλησία.
Η εικόνα μεταφέρθηκε στον Μητροπολιτικό Ναό της Κομοτηνής και στο σημείο που βρέθηκε, χτίστηκε αργότερα εκκλησάκι πιθανότατα κατά την πρώτη δεκαετία του 20ού αιώνα από τους ευεργέτες Σκουτέρη και Τελωνίδη.

Η επιλογή να τοποθετηθεί η εικόνα στον Μητροπολιτικό Ναό έγινε με θαυμαστό τρόπο από την ίδια την Παναγία. Διεκδικούσαν πέντε χριστιανικά χωριά την εικόνα και τότε αποφασίσθηκε να τοποθετηθεί η εικόνα σε ζωήλατη άμαξα, η οποία σταμάτησε ως εκ θαύματος στον Μητροπολιτικό Ναό της Κομοτηνής όπου και ενθρονίστηκε η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας.

Το 1930 ο μητροπολίτης Άνθιμος έκτισε μικρό ναΐσκο στο σημερινό χώρο της Ιερής Μονής και το 1955 ο μητροπολίτης Μαρωνείας Τιμόθεος ανήγειρε Καθολικό Μονής μεγαλοπρεπέστερο, όπου μετέφερε και εγκατέστησε την Ιερά Εικόνα από τον Μητροπολιτικό Ναό στο νέο Θρονί της, όπως ονομάζεται, το Καθολικό της Ιερής Μονής Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος. Ο σημερινός ναός της Ιερής Μονής είναι νεότερη ανακατασκευή εκείνου του Ιερού Ναού που κατασκεύασε ο Μητροπολίτης Τιμόθεος όπως και τα πέριξ κτίσματα.

Τι λέει η παράδοση
Όπως αναφέρει μιλώντας στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων η πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου της δημοτικής ενότητας Αιγείρου του δήμου Κομοτηνής, Άννα Πατρωνίδου, όπου ανήκει γεωγραφικά και διοικητικά σήμερα η Μονή Βαθυρρύακος, «οι άνδρες κατά τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, στόλιζαν τα κάρα τους με ξύλα μουριάς και οι γυναίκες έντυναν την αψίδα που δημιουργούσαν στο κάρο τα ξύλα της μουριάς με το καλύτερο υφαντό, για να είναι προφυλαγμένοι από τον ήλιο. Μαζί με τα φαγητά που ετοιμάζονταν για μέρες στα σπίτια των χωριών,

οι γυναίκες έπαιρναν μαζί τους και τα καλύτερα στρωσίδια τους και ξεκινήσουν για την Μονή. Με το φυτό που οι ντόπιοι, το ονομάζουν «βρομούσα», οι άνδρες έβαφαν τα κέρατα των ζώων και στόλιζαν τα ζώα που ήταν ζεμένα στις άμαξες, με διάφορα στολίδια. Όπως γίνεται σήμερα μια πομπή από αυτοκίνητα, έτσι εκείνη την εποχή γινόταν μια μεγάλη πομπή από κάρα για να φθάσουν να προσκυνήσουν την εικόνα της Παναγίας.

Μόλις έφταναν η κάθε οικογένεια φρόντιζε να δεσμεύσει τον δικό της χώρο στην περιοχή γύρω από το μοναστήρι, για να μπορούν να διασκεδάσουν. Εκεί κοιμόνταν και έτρωγαν για τρεις μέρες, είχαν μαζί τους τις πυροστιές για να ζεσταίνουν τα φαγητά τους, ενώ οι γυναίκες ξενυχτούσαν το βράδυ της παραμονής».

Σήμερα, η Μονή μετά από χρόνια εγκατάλειψης έχει κατοικηθεί από τις τρεις Μοναχές, που σε συνεργασία με την Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής έχουν δώσει μια νέα όψη στο χώρο, εξωραΐζοντας τις υπάρχουσες υποδομές και κάνοντας την πιο όμορφη και επισκέψιμη για το πλήθος των πιστών.